

ПРИВІТ ДЕЛЕГАТАМ ХІХ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ!

НАУКОВА
БІБЛІОТЕКА
ІМ. М. ГОРЬКОГОІМ. З. РОДИОНОВА
РІК ВИДАННЯ XXX

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, єДНАЙТЕСЯ!

НАШІ ЗАВДАННЯ

Сьогодні розпочала свою роботу ХІХ звітно-виборча комсомольська конференція університету.

Знаменний час, в який вона зібралася. Адже 1964 рік був насычений великими подіями. Багато в житті комсомольської організації університету, в житті кожного з нас. Настав час підвести підсумки нашої роботи, визначити її сильні й слабкі сторони й ті великі завдання, що треба виконати, йдучи назустріч 100-річчю університету.

Основне завдання комсомольської організації — виховувати у своїх членів комуністичне ставлення до навчання, праці, готувати ідейно-загартованих, висококваліфікованих спеціалістів.

Більшість наших студентів добре вчиться, бере активну участь в громадському житті. Серед них Савицький, Грицай, Потеряйко (історичний факультет), Мосьондз, Москальова, Делібалт (філологічний факультет), Ускач, Білоус, Пуляєва, Трибуль (хімічний факультет), Григор'єва, Коваль (географічний факультет) та багато інших.

Важливе значення в діяльності комсомольців має пропагандистська робота. Сотні лекцій прочитали наші лектори на підприємствах міста, в селях області, республіки, для трудівників полів Цілинного краю. З великою подякою наших студентів — І. Калюжного, Логіновського, В. Антонова, В. Матковського, А. Трибуль, В. Венікова, І. Броун, Б. Бурдян, Комарович, В. Зубець, О. Мандель і А. Нудженко та інші.

Чималу роботу провели наші комсомольці в підготовці дня вступу до університету робітників та службовців, які мали велику перерву в навчанні. Близько року працювали при комітеті комсомолу підготовчі курси на громадських засадах. Слухачі курсів — нині студенти університету з подякою згадують своїх молодих вчителів, комсомольців Феденьова, Опрю, Виноградського, Подурського з філологічного факультету, Беззуба, Волкову, Воробкала, Корніченко, Щергіна, Цибульського з механіко-математичного факультету, Давиденка, Шосток, Бозенфельд, Комісаренко з фізичного факультету, Лемещенко, Волкову, Клошову з факультету іноземних мов, Рудовську, Трибуль з хімічного та Полевого, Зінченко, Стеблюк з історичного факультетів. Іх

труд — це добрий початок. Його треба і далі розвивати.

Цікаву й різноманітну шефську роботу ведуть історики в школах і на підприємствах, філологи в дитячій кімнаті міліції, географи на заводі «Більшовик», біологи в колгоспі «Родина», факультет іноземних мов, хімічний факультет в школах міста.

Добре провели літній трудовий семестр, славно попрацювали наші посланці на будовах цілини.

Багато й інших добрих справ нарахунку у наших студентів.

Але в роботі комсомольської організації є і недоліки. Комсомольському активу необхідно перш за все зайнятись зміщенням дисципліни. У нас є випадки невиконання доручень, деякі товариші виконують їх без душі, формально, а факультетські комсомольські бюро миряться з цим, сприяючи таким чином порушенням дисципліни в своїх комсомольських організаціях. Ми ще не завжди серйозно підходимо до підбору комсомольських кадрів, мало займаємося їх навчанням. Цей докір треба зробити перш за все товаришам з механіко-математичного і фізичного факультетів. Мало проводиться колективних заходів — культпоходів, виїздів агіткультурного, читацьких конференцій, спільніх вечорів відпочинку, концертів. А саме колективні заходи згуртовують, змінюють дружбу між студентами різних факультетів.

Не все зроблено по активізації руху груп по вихованню активних будівників комунізму. Комсомольська робота розпочинається в групі — в цій бойовій одиниці комсомольської організації. Колектив групи вирішує сам питання свого життя, йому як «нікому іншому, видно сильні й слабкі сторони кожного комсомольця, кожного студента.

У нас є хороши групи на III і IV курсах історичного факультету, на IV курсі факультету іноземних мов німецького відділення, на II курсі хімічного факультету, на II курсі українського відділення філологічного факультету. У них нарахунку багато цікавих справ. Треба зробити цей рух загальним, таким, який охоплюєвав би всі групи університету.

Новообрannому комітетові комсомолу треба зробити це питання основним в своїй роботі.

А. НІЗОВ, секретар комітету комсомолу.

ЗА ЖАЖДОВІ КАДРИ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

№ 31 (803).

13 листопада 1964 р.

Ціна 2 коп.

ВИПРАВИТИ НЕДОЛІКИ

КОМСОМОЛЬСЬКЕ бюро історичного факультету буде проводити свою роботу так, щоб кожний сектор спирається на певний актив курсу. Тому засідання нашого бюро проводяться завжди в присутності комсоргів або членів бюро курсів. Кожний член бюро знає, до кого на курсі він може звернутися для вирішення справ по його сектору. Велику допомогу в роботі комсомольського бюро факультету надає партійна організація.

На курсах (поки що, крім першо-

го) організовано змагання комсомольських груп за право називатися передовою по вихованню активних будівників комунізму.

Змагання — хороша справа в комсомольській роботі. Але зараз воно притихло, не видно на стінах аудиторій зобов'язань. Звичайно, це можна віднести до недоліку в діяльності комсомольського бюро, але тут треба сказати й про ту ініціативу, яка повинна йти знизу. Кожний же брав зобов'язання, так треба згадати про нього, домогтися його виконання.

Комсомольська робота дуже різноманітна, я б навіть сказав, зарадто. Проводячи різні заходи, ми часом не доводимо їх до кінця, або ж робимо не з належною глибинною.

Є у нас, наприклад, хороший лектор І. Калюжний, можемо назвати ще декількох, але все-таки лекторська група не масована, хоча історик повинен бути лектором.

Комсомольське бюро вимагає від бюро курсів, щоб кожен член ЛКСМУ мав доручення.

З вогником, захопленням виконують доручення В. Красницький, В. Курман, В. Кошелев.

Протилежність являє собою член бюро Л. Зінченко, яка відповідає

за академсектор. Не працює у нас цей сектор. Ще ідути на цілину, В. Золотницький одержав завдання випустити стенд про історик-цілінників. Стенда поки що немає. Обіцянка є. Хорошим був редактором «Історика» В. Антонов, але раптом заявляє: «не буду редактором і все». Це приклади недоліків комсомольського ставлення до дочучень.

Декілька слів про університетський комітет комсомолу. Не організовано ще в університеті навчання комсомольського активу. А це дуже важливо. Від цього залежить вся наша робота. Не бувають на факультетах члени університетського комсомольського бюро, крім А. Нізова, який зірка появляється на факультеті, але для того, щоб... послухати лекції.

На нашему факультеті навчається відповідальна за культсектор університетського бюро І. Стеблюк, але ми не знаємо про ті заходи, які планує цей сектор.

Комсомольська організація історичного факультету зараз готовиться до сесії. Більшість студентів працюють з напруженням та інтересом. Є у нас багато хороших справ, але є й недоліки, які й треба відправити.

К. САВИЦЬКИЙ,
секретар комсомольської організації історичного факультету.

БІЛЬШЕ НАПОЛЕГЛИВОСТІ.

КОМСОМОЛЬСЬКА конференція ОДУ! Як зустрів наш факультет цю знаменну подію в студентському житті? Я розповім про роботу нашої комсомольської організації.

З весни цього року було обрано новий склад бюро, який зразу ж активно взявся за роботу. Перші зусилля були спрямовані на те, щоб добре підготувати й скласти іспити. І результати були непогані. Правда, на I курсі були зризи, але зараз боржників немає.

Влітку студенти проходили учбову практику, а у вересні—жовтні випустили цікаві фотомонтажі.

Позаду сільськогосподарські роботи. Наш факультет непогано потрачовав. Особливо слід відзначити III курс. Майже всі курси запускали стінгазети, бойові листки, в яких відбивалось життя під час сільгospробіт.

Вийшла святкова факультетська газета «Земля і надія», у випуску якої взяли участь студентка II курсу Г. Хоруженко, студент V курсу В. Колесник, ряд студентів I курсу.

Відбувся в нас вечір відпочинку

разом з біологами, що був присвячений Великому Жовтню.

Готується «Географічний вогонь».

Хочу трохи сказати про культмасову роботу. Культсектор у нас очолює М. Смокова. Добре організовано колективне відвідування театрів, кіно. Основне те, що після відвідування вистави чи кіно-картини, ми обговорюємо їх.

Але, звичайно, є й недоліки в нашій роботі. Інколи доводиться приклади максимум зусиль, щоб провести той чи інший захід.

Часом у нашій комсомольській роботі не вистачає наполегливості й вимогливості не тільки до інших, але й до себе. А член комсомольського бюро повинен бути прикладом для всіх комсомольців. Не завжди інтересно у нас проходити політінформації. А чому? Тому, що немає належної уваги до цього питання, агітсектори не завжди як слід до них готуються. Погодини повинні проходити так, щоб студент пізнав багато нового.

Е. АЙТУГАНОВА,
секретар КСМ організації географічного факультету.

ГРУПА ДЕЛЕГАТИВІХ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ОДУ.

ПІД ЗНАКОМ ВИСОКОЇ АКТИВНОСТІ

ІЗ ЗВІТНО-ВИБОРЧИХ ПАРТІЙНИХ ЗБОРІВ ФАКУЛЬТЕТІВ

ПАРТГРУПАМ—УВАГУ!

ГОЛОВНЕ в партійній роботі від чого залежить і її успіх — це активізація комуністів в обговоренні й вирішенні питань діяльності всього колективу. Відрядно, що якраз такою характерною рисою відзначались звітно-виборчі збори партійної організації історичного факультету.

З одинадцяти комуністів, які взяли участь в обговоренні звітної доповіді, вісім — студенти. Тому не дивно, що у виступах головне місце було приділене питанням політико-виховної роботи на фа-

культеті та внутрішнього життя партійної організації.

І доповідач, і особливо комуністи-студенти, т.т. **Коваль, Бачило, Бойченко** критикували партійне бюро за те, що воно зовсім мало приділяло уваги партійним групам курсів та роботі з молодими комуністами. І це — найслабша ланка в роботі партійного бюро.

Молоді комуністи-студенти складають 50 процентів партійної організації. Отже вже ця обставина вимагає, щоб приділити максимум уваги партійним групам курсів.

ОБГОВОРЮЮЧИ ДОПОВІДЬ...

З ВІТНО-ВИБОРЧІ партійні спильченко повинні були їхати в збори на юридичному факультеті пройшли під знаком високої активності.

Виступило 11 комуністів. Обговорюючи звітну доповідь, вони відзначили і недоліки в партійній роботі.

Так комуніст **Разенков**, розповівши про діяльність громадського Інституту правових знань, докориб партійному бюро за те, що воно мало займалось діяльністю інституту, а часом і зовсім не цікавилось нею.

У своєму виступі т. **Плосконос** підняв питання про те, що необхідно до заочного відділення прикріпити певних викладачів політ-економії. Він переконливо показав, що части зміна викладачів негативно відбивається на успішності студентів.

Комуніст **Удалих** присвятав свій виступ в основному роботі викладачів факультету на консультаційних пунктах. Він піддав критиці порядок командування викладачів на консультаційні пункти, відзначивши, що часом в цій справі допускаються елементи бюрократизму й тяганини. На підтвердження Удалих навів такий приклад: він і викладач Ва-

У КОМУНІСТІВ-ГЕОГРАФІВ

ВІДБУЛИСЬ звітно-виборчі партійні збори на географічному факультеті. Зі звітною доповідю партійному бюро виступив т. **Пазюк**.

Комуністи, які виступили в дебатах показали, що партійна ор-

ганізація географічного факультету може віправити недоліки, що мають місце в ідейно-виховній та академічній роботі.

Секретарем нового партійного бюро обрано А. Полосу.

НАША партія здійснила докорінну реорганізацію системи контролю в країні, поклавши в основу її ленінську ідею про з'єднання партійного й державного контролю, створення постійно діючого контролю з участю в ньому широких мас трудящих.

В жовтні на факультетах нашого університету відбулися дебати груп сприяння комітету партійно-державного контролю. Голови груп та керівники постійно звітували перед викладачами, робітниками та студентами університету про свою роботу за 1963—1964 рік.

Так, на географічному факультеті була всеобщно обговорена робота групи сприяння. В дебатах указувалось на основні завдання, які стоять перед членами групи, відзначено позитивні сторони, а також вказано на ряд недоліків.

ЗА ІНІЦІАТИВУ ТА ПРИНЦИПОВІСТЬ

Зокрема, говорилось про недостатньо тісний зв'язок з партійною організацією, адміністрацією та громадськими організаціями факультету. Недостатньо використовувалась преса у висвітленні роботи групи, не завжди перевірялось виконання прийнятих рішень.

Група сприяння на філологічному факультеті перевірила наявність та використання обладнання факультетських кабінетів; члени групи взяли участь в роботі комісії по призначенню стипендій, розподілу місць в гуртожитку, в підготовці нового набору студентів.

На план роботи групи історично-факультету включалися заходи, що витікали з життя університе-

Проте, як відзначалось на звітних зборах, партійне бюро протягом року не провело жодного семінару з питань організації, роботи партійних груп, за участі всіх комуністів до активної участі в громадській роботі, до боротьби за високі показники в навчанні, тому, мабуть, 5 комуністів мають академзaborованість.

Партійні збори відзначили, що не все гарязд в окремих партійних групах з дисципліною. Значить, не знімаючи вини з конкретних носіїв цього явища, партійному бюро слід взяти до уваги, що в партійних групах курсів далеко не все зроблено в справі виховання молодих комуністів в дусі партійної вимогливості й підвищення рівня внутрішньої дисципліни.

Слід зазначити, що хоча щодо роботи з партійними та молодими комуністами партійні збори історичного факультету нічого не залишили партійному ОДУ, але в цьому питанні значна вина і партійному, який не організував належної і систематичної роботи з партійними групами та молодими комуністами.

I. НИКИФОРЧУК.

ЛІКВІДУВАТИ НЕДОЛІКИ

На біологічному факультеті відбулись звітно-виборчі партійні збори.

З аналізу доповіді та виступів комуністів видно, що поруч з позитивним в роботі партійної організації є її істотні недоліки — політико-виховна робота не завжди мала дійовий характер, академзaborованість до цього часу не зліквідована, особливо велика вона на вечірньому відділенні.

Партійному бюро не достатньо приділяло уваги перевірці виконання прийнятих рішень і не систематично інформувало партійні збори про їх виконання.

Збори пройшли з великою активністю комуністів. Вони прийняли розгорнуті рішення, спрямовані на ліквідацію вказаних недоліків.

На засіданні нового складу партійного бюро секретарем обрано тов. А. Жаренко.

ПОКРАЩИТИ РОБОТУ

ВІДБУЛИСЬ звітно-виборчі збори на фізичному факультеті. Зі звітною доповідю виступив секретар партійному бюро т. К. Позігун.

В доповіді зроблено глибокий аналіз роботи на курсах і особливо на III курсі. Тут, незважаючи на те, що була накреслена перебудова робочих планів, деканат і викладачі недостатньо займались організацією роботи студентів, які показували слабкі знання на локальному.

Відзначено покращання роботи на вечірньому відділенні, що було результатом конкретного керівництва з боку партійному бюро і деканату.

Однак, трудова дисципліна студентів-вечірників ще недостатня, на відділі є ще академзaborованість.

В доповіді зроблено детальний аналіз наукової роботи кафедр та інституту фізики, агітаційно-пропагандистської та культурно-масової роботи, а також роботи стінної преси.

Обговорення доповіді проішло при великій активності комуністів. Їх виступи були спрямовані на ліквідацію недоліків, на покращання роботи на факультеті.

Комуніст **Поліщук** піддав різкій критиці кафедри, які мало займаються проведенням занять на VI курсі.

Кажучи про виховну роботу серед студентів, тов. Поліщук відзначив, що нею необхідно займатися повсякденно і скрізь. Студенти, які працюють в лабораторіях, мусять як і співробітники підкорятися внутрішньому розпорядку лабораторії.

В дебатах по доповіді виступили також комуністи т. Шульберг, Сюра, Шлапак, Тропін, а також присутній на зборах член партійному **Н. Оленович**.

На засіданні нового складу партійному бюро секретарем обрано К. Позігун.

ДІЛОВІ ВИСТУПИ

ПРОЙШЛИ звітно-виборчі партійні збори на механіко-математичному факультеті. Було відзначено, що партійному бюро за звітний період проробило чималу роботу, але є і недоліки. Низька успішність на факультеті її погане відівідування занять свідчать про слабку виховну роботу.

Комуністи в своїх виступах проявили велику турботу про стан

справ на факультеті, піддали критиці всі боки життя, зробили ряд критичних зауважень і пропозицій на адресу партійному бюро, деканату, спрямовані на підвищення успішності та трудової дисципліни.

Збори прийняли розгорнуте рішення-програму дій на майбутній рік.

Обрано новий склад партійного бюро. Секретар — К. Норкіна.

тальні ревізії. По наслідках перевірки групи мусять виробляти пропозиції і рекомендації по усуненню недоліків, періодично перевіряти, як здійснюються ці пропозиції.

Групи сприяння повинні широко інформувати трудящих про результати перевірки через збори колективів, шляхом публікації матеріалів у стінній, багатотиражній газеті, по радіо та інше.

В новому році оновленому складі груп сприяння слід проявити більше ініціативи, принциповості й наполегливості і стати справжнім помічником партійної організації в боротьбі за нові досягнення в справі розвитку науки та підготовки педагогічних кадрів.

М. ДОБРОГОРСЬКИЙ.

СЛАВНЕ ІМ'Я

В МИНОУМОУ нашого університету ми зустрічаємо багато славних імен видатних учених, які залишили значний слід в науці. До їх числа належить Микола Миколайович Ланге.

Народився він в 1858 році в Петербурзі. В 1882 році закінчив історико-філологічний факультет Петербурзького університету. Залишений для підготовки до професорського звання. Після захисту дисертації «Історія моральних ідей XIX століття», він одержує призначення на посаду приват-доцента Новоросійського університету.

В 1892 році М. М. Ланге захистив в Московському університеті докторську дисертацію, яка привернула до себе увагу передової громадськості. В 1893 році став екстраординарним, в 1896 — ординарним професором Новоросійського університету, де він довгий час читав курси філософії, головним чином, психології та логіки.

М. Ланге брав активну участь в громадському та політичному житті нашої країни, виступаючи проти реакції та мракобісія.

В 1917 році М. М. Ланге разом з іншими прогресивними виклада-

чами вищої і середньої школи організував в Одесі Народний університет для розповсюдження на-

укових знань серед робітників та інтелігенції.

Лекції М. Ланге з психології збиралі численну аудиторію, серед якої було багато молоді.

Велику Жовтневу соціалістичну революцію М. М. Ланге вітав разом з іншими видатними діячами національної харacterу.

М. Ланге брав активну участь в громадському та політичному житті нашої країни, виступаючи против реакції та мракобісія.

В 1917 році М. М. Ланге разом з іншими прогресивними виклада-

російської науки. Учений активно працює по перебудові вищої та середньої школи, є консультантом Ради комісарів вищих учибових закладів в Одесі.

М. М. Ланге був учасником ряду міжнародних психологічних конгресів та організатором з'їздів з експериментальної педагогіки в нашій країні, учасником ряду з'їздів з народної освіти.

В 1921 році М. М. Ланге помер. Науково-дослідна діяльність М. М. Ланге залишила значний слід в історії психології. Прилучаючись до її експериментального напрямку, він створив ряд досліджень, які відіграли прогресивну роль в науці й зберегли своє значення до цього часу.

Основні його психологічні дослідження: «Теорія вольової уваги», «Закон перцепції», «Елементи волі», «Душа дитини в перші роки життя», «Психологія», що складає один з томів «Підсумки наук», що була опублікована в 1914 році.

М. Ланге не був матеріалістом, але цілий ряд його положень, основний зміст його експериментальних досліджень носять прогресив-

ний характер. Можна думати, що

елементи передового, нового, що ми знаходимо в його роботах, звязані з впливом І. Сеченова.

В роботі «Теорія вольової уваги», що викликала жваву дискусію в психологічній літературі, Ланге намагається на великому експериментальному матеріалі відстежити моторну теорію уваги.

Дослідження Ланге «Закон перцепції» являє собою експериментальну спробу розкрити закономірності процесу сприйняття.

Ланге розглядає сприйняття як єдиність сенсорного та раціонального, як рух від чуттєвого до мислення, що зв'язане з внутрішньою мовою. Він один з перших в світовій літературі ставить проблему внутрішньої мови, що зайняла в подальшому належне її місце в психології.

Книжка Ланге «Психологія», що вийшла з друку напередодні першої світової війни, була деяким підсумком розвитку психологічної науки.

Розуміючи, що психологія переважає глибоку кризу через свою порочну методологію, Ланге порівнює психолога з «Пріамом, який сидить на розвалинах Трої». Сам Ланге не виступає з матеріаліс-

РОЗПОВІДІ ПРО РОЗВИТОК ПСИХОЛОГІЧНОЇ НАУКИ В УНІВЕРСИТЕТІ

тичною системою психології. У вирішенні психофізичної проблеми він схиляється до концепції психофізичної взаємодії. Однак, цілий ряд висунутих ним положень ззвучать прогресивно й не могли не відірати позитивної ролі в подальшому розвитку психологічної науки.

М. М. Ланге залишається далі від марксистського розуміння історичної природи людської особистості та людської психіки. Надаючи велику увагу культурі в психічному розвитку, він цей розвиток розуміє, як «передавання від одного покоління до другого всієї сукупності досягнутої вже культури через наслідування та навчання».

Прогресивна роль Ланге і в боротьбі за експериментальний метод досліджень в психології. Він є творцем однієї з перших лабораторій експериментальної психології в дореволюційній Росії, за яку вів рішучу боротьбу протягом багатьох років.

Видатні роботи М. М. Ланге були певною підготовкою тих великих досліджень, які вийшли з кафедри психології Одеського університету після Великої Жовтневої соціалістичної революції.

Д. ЕЛЬКІН.

ЕТАГИ ШЛЯХУ

В ОДЕСЬКИЙ ПЕРІОД

ВЕЛИКИЙ вклад в розвиток матеріалістичної психології в Одеському університеті він відзначив вчений І. М. Сеченов.

Всього п'ять років — з 1871 по 1876 — працював він в Одесі. Але це були роки кипучої діяльності й плодотворних наукових пошуків.

Під час перебування І. М. Сеченова в Одеському університеті відбулась його відома полеміка з реакціонером Кавеліним, який відстоював ідеалістичні погляди на психології. І. М. Сеченов піддав різкій критиці ідеалізм Кавеліна.

В Одеський період своєї діяльності І. М. Сеченов видав свою відому книжку «Психологічні етюди», в яку були включені «Рефлекси головного мозку», «Зауваження до книги Кавеліна», «Кому як розробляти психологію».

В Одесі у І. М. Сеченова виник задум роботи «Про елементи зорового мислення». Ця робота й була надрукована в 1877 році у «Лікарських відомостях». В цей же час він разом зі своєю дружиною Марією Олександровною перевіклав на російську мову ряд творів Ч. Дарвіна, що благотворно відбилося на розвитку прогресивної психологічної думки.

Великий російський вчений І. М. Сеченов був полум'яним пропагандистом матеріалістичного природознавства. Його праці й роботи його учнів — П. Спіро, Б. Вено — вплинули на розвиток матеріалістичного природознавства та психології.

Перебування І. М. Сеченова в Одесі мало великий вплив на світогляд прогресивної частини професури університету, які працювали при ньому й після того, як він пішов з університету, а також на студентів і передову інтелігенцію міста.

В. ЯРОЩУК.

у нашому університеті викладання психології розпочалось майже з перших років його існування. Правда, її ідеально-науковий зміст в дореволюційні роки до деякої міри знаходився у полоні ідеалістичної філософії. Але й в цей період в роботі одеських психологів то в більшій, то в меншій мірі проявлялись матеріалістичні тенденції.

З перемогою Великого Жовтня докорінно змінились і умови викладання психології в університеті, і зміст наукової роботи в цій галузі. Якщо раніше курс психології читався тільки на одному історико-філологічному факультеті, то тепер психологія була включена в навчальні плани більшості факультетів, і, крім основного курсу психології, на тілому ряді факультетів читалися ще спеціальні курси.

В свій час М. М. Ланге в експериментальній лабораторії, яка була обладнана тільки незначною кількістю приладів, не мав жодного наукового співробітника, пізніше експериментальна психологічна лабораторія займає добре обладнане приміщення і має в своєму складі понад 10 наукових співробітників.

В перші роки радянської влади в Одеському університеті психологічна наука стала на методологічні позиції марксизму-ленінізму. Її дослідження проводяться на основі ленінської теорії відбиття і павловського вчення про вищу нервову діяльність.

З 1921 року викладання психології веде М. М. Ланге, а потім, після його смерті, — Є. Шевалев, учень В. М. Бехтерева, який відіграв позитивну роль в боротьбі за матеріалістичну психологію, за очищення психологічної науки від пережитків ідеалізму й механізму. Його найближчим співробітником був Д. Г. Елькін, який вже повністю зруйнована, а потім — близько 35 років очолює в нашо-

дована в розмірах більших за довінні.

З ініціативи Д. Г. Елькіна викладання теоретичного курсу психології стало пов'язуватися з психологічним практикумом в експериментальній лабораторії.

Кафедра, очолювана Д. Г. Елькіним, з самого початку представлена працездатним колективом. Цей колектив розгорнув велику науково-дослідницьку роботу, яка ще ширше розгорнулася після Великої Вітчизняної війни. В склад кафедри входили в різний час Я. М. Калашник, М. І. Стоянова, Г. С. Томашпольський, М. Є. Медведев та інші.

Нині на кафедрі психології, працюють доценти Л. Беленька, В. Ярощук, старший викладач Т. Коціна, старший лаборант В. Змієнко та інші. Головну увагу кафедра зосереджує на вивченні закономірностей сприйняття часу.

Поряд з цим, предметом дослідження кафедри є сприйняття простору в єдиності з часом в умовах трудової діяльності й ряд інших проблем.

Кафедра психології Одеського університету в радянський період його історії брала активну участь в роботі психологічних з'їздів, конференцій, нарад союзних і республіканських. На Міжнародному з'їзді психологів в Люблянах (Югославія) кафедра була представлена доповіддю Д. Г. Елькіна.

Поряд з цим психологи університету проводять велику роботу по популяризації психологічних знань серед населення міста, батьківської і шкільної громадськості. Члени кафедри вже багато років підтримують тісний зв'язок з виробництвом, школою, клінікою, намагаючись своєю науковою і педагогічною діяльністю брати активну участь в будівництві комунізму.

Л. ДРАГОЛІ.

ПРОТЯГОМ БАГАТЬОХ РОКІВ

ПІДГОТОВКА наукових кадрів — одне з найвідповідальніших завдань, яке вирішує кафедра психології протягом багатьох років.

Якщо в дореволюційний час на кафедрі психології Новоросійського університету не був підготовлений жоден спеціаліст, то в післяреволюційний період вона підготувала понад два десятки кандидатських і дві докторських дисертацій.

Нині тематика кандидатських дисертацій, які виконують аспіранти кафедри, визначається основною лінією наукових пошуків колективу психологів університету — проблемами сприйняття, які мають велике теоретичне й практичне значення.

Зарах готують кандидатські дисертації сім аспірантів. Деякі з них уже завершують оформлення робіт, інші приступають до експериментальної частини дослідження.

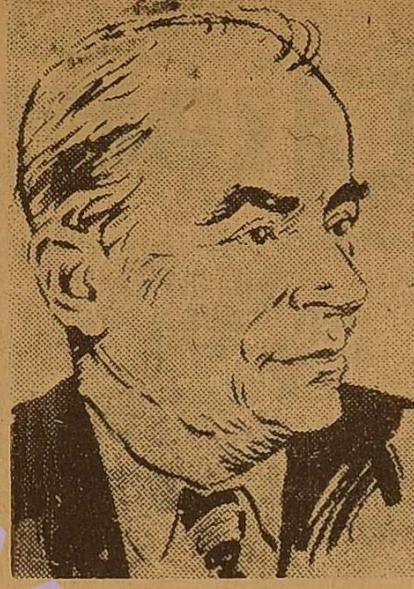
Спеціалісти, які закінчили аспірантуру на кафедрі психології, після успішного захисту дисертацій працюють у вищих учибових закладах багатьох міст нашої країни — в Москві, в Молдавській РСР, в Донецьку, Кіровограді та інших. Вони успішно ведуть педагогічну, дослідницьку роботу і є учасниками багатьох республіканських і всесоюзних конференцій, з'їздів з психології.

Т. КОЗІНА.

НА ЗНІМКУ: професор Д. Г. Елькін (зліва) проводить залік з допомогою машини «Ласточка».

Багато труда вкладав учений в обладнання експериментальної лабораторії, яка в роки Великої Вітчизняної війни була окупантами відібрана, а потім — після звільнення Одеси — відбу-

СМІХ ПРАВДОЛЮБА

тим сміхом, в радощах і муках, народила його добра мати матерів, окутала білим сувоєм домотканого полотна, впоперек і навхрест сповила барвистим повивачем.

Повивач. Він сяяв усіма барвами веселки. А в ній відбилась народна мудрість і неспокій, праця і краса, ласка людська і гордість народна. І пройшов усе життя, опрезаний тим народним скарбом — повивачем, усміхнений і радий, трагічний і гордий, дотепний і дошкільний, недремний і безсмертний Остап — Остап Вишня.

«...що треба мати, щоб мати право з людини посміятися, покепкувати, навіть — насміятися, — із своєї, рідної людини? — запитував себе гуморист. Запитував і відповідав.

«Треба любити людину. Більше, ніж самого себе.

Тоді тільки ти маєш право сміятися, і тоді людина разом з тобою буде сміятися... із себе, із своїх якісних хиб, недоліків, недочотів... І буде такий дружній, такий хороший сміх.. Той сміх, що не ображає, а виліковує, виховує людину, підвішує».

Такий сміх Остапа Вишні. Його сміх має яскраво виражені романтичні ознаки, він оптимістичний, піднесенний, перспективний. Це сміх великої правдолюбії, сміх, в якого немає «скорби, горечі і печали».

Сміх Остапа Вишні обумовлений соціалістичною дійсністю, новими формами людських взаємовідносин, новим соціальним завданням. Остап Вишня бачив далі своїх героїв, розумів більше, стоя

яв вище них. Він вчив, але не почав, розкривав очі, але не засліплював, підносив свідомість, але не запаморочував голову, розкривав перспективу, але не присипляв.

Природа його сміху в особливостях об'єкту зображення, у величині правді та гуманізмі письменника.

Таке розуміння сміху є досить знаменним. Воно ріднить українського гумориста з Максимом Горким та Маяковським. Це ж Буревісник революції писав, що «розумний сміх — чудовий збудник енергії», що «добрий сміх — вірна ознака духовного здоров'я», що «висміяти — значить вилікувати».

Теж саме бачимо в естетиці та художній практиці Остапа Вишні.

Його твори, виключаючи політичну сатиру, заселені добрими ра

дянськими людьми, людьми, що або помилились, або не усвідомили ще свого місця в житті, не зрозуміли своїх завдань, або застремились на півшляху. Гуморист співчутливо до них відноситься, прагне їм допомогти. Він не сміється над ними, а змушує самих героїв сміятися із своїх вчинків, допомагає зрозуміти свої вади, пробуджує у них «чувство собственного достоинства».

Оце нова якість сміху, нова нічніх сторожів, що від безділля піднімають великовагового бугая, почівних голів колгоспів.

Остап Вишня був у перших рядах бійців партії. Він створює низку гуморесок та усмішок, якими розкриває очі народу на новий соціалістичний світ, на новий радянський спосіб життя. Він підносить народну свідомість, виховує високі соціалістичні ідеали.

Перед читачем проходить ціла галерея образів-типів, які ніколи не забуваються, які появивши їхній світ, залишаються в ньому навічно. Всі вони взяті з життя, взяті з їх думами і помислами, мріями і надіями. Волею і талантом гумориста вони стали художніми, узагальненими, соціальними типами.

Партія висуває заклик: лицем до села. Він стає газетною рубрикою.

кою і визначає не тільки назву, але саму суть, партійну суть циклу усмішок Остапа Вишні «Лицем до села». На порядку денному стояло питання інтенсифікації сільського господарства, підвищення продуктивності праці, впровадження культури землеробства, і Остап Вишня відгукується новими і новими циклами творів. І так щоразу, і так завжди, з першого і до останнього дня життя Остап Вишня йшов з народом і народові віддавав свій талант.

Вже на схилі своїх літ, оглядаючи таке важке, але напочуті благородне життя, гуморист писав: «Хто ж я такий? Для народу? Я — народний слуга!

Лакей? Ні! Не пресмікаєсь! Вождь? — Та боже борони!

Слуга я народний, що все своє життя хотів, щоб зробити народові щось хороше!»

Найвище покликання письменника Остапа Вишні вбачає у високій правді та чесності. Народ — це правда, народ — це чесність, — раз від разу повторює гуморист, і цю святу правду письменник повинен відтворити і сторицю віддати народові. Термін правда і чесність в розумінні Остапа Вишні вбирає в себе і комуністичну партійність і соціалістичний гуманізм, і пролетарський інтернаціоналізм, і високу ідейність творчості.

Літературні погляди Остапа Вишні, його естетичне кредо, розуміння сміху не були голою декларацією. Вони втілені в його пристрасних творах, в його громадській діяльності.

Народові і партії Остапа Вишні віддав усього себе. В день свого шестидесятиріччя він чистосердно говорив:

— Кожним своїм успіхом я зобов'язаний тій підтримці і допомозі, які постійно відчуваю з боку нашого великого народу, нашої мудрої партії більшовиків. Партия і народ надихають мене в моїй роботі, і я віддам усі свої сили, бо найвище мое щастя — працювати на благо партії, на благо нашого народу.

Сміх Остапа Вишні — сміх правдолюбія, сміх глибоко-лагідної душі народу. В цьому його сила і бессмерття!

Іван Дузь.

ГРІЗНА ЗБРОЯ

ЦЕ було чаруюче. Кількаденна практика в літературних музеях Києва.. До них вела нас вулиця Червоноармійська. І щоразу на будинку № 6, під барельєфом гумориста і сатирика Остапа Вишні ми бачили свіжі запашні, чудові квіти.

Одного ранку замість квітів — в'язка червоного перцю. Ми зразу ж склали віршик:

Люди Вишні в знак пошани
Від усього серця
Положили замість квітів
Червоного перцю.

Остапу Вишні люди положили червоного перцю.. І знаменно, і символічно.

Він, наш великий гуморист, любив усе червоне, і сам прозвався Вишнєю — червоню, полум'яною. Він любив зло, ідку, колочу, гірку і пекучу, як передъ, усмішку, ту, що не знижує, а додає смаку, пріперчу, тривожить і хвилює, що є своєрідною спецією духовного життя народу. Він червоний і ідкий, рішучий і ласкавий, наш Остап Вишня!

Важко, перелічити всі грані самобутнього й оригінального таланту великого сатирика.

Як письменник, Остап Вишня почав з політичної сатири. Це були глубоковирівальні фейлетони («Демократичні реформи Денікіна», «Про велике чорт-зна що», «Антант»). Дещо пізніше гуморист пише свій найкращий політичний

фейлетон «Берлінська українська держава».

Уже самі назви цих творів говорять про їх спрямування, про силу викриття українських буржуазних націоналістів, підліх зрадників українського народу.

Ще більшої сили викриття додігся Остап Вишня в післявоєнній сатирі. Його твори «Українсько-німецька національна дірка», «Хлюст», «Самостійна і не від коего не залежна історія», «Самостійний сімінник» і особливо «Великомученик Остап Вишня» були і залишаються нережавіючою зброєю народу. В них майстерно, з великою викриваччю іддою розкрито ганебне нутро й суть буржуазних націоналістів.

Важливе місце в творчості Остапа Вишні займають твори про післяреволюційне українське село.

Письменник кликав народ до світла, до науки, вчив людей правильно господарювати. Велике місце займає українське колгоспне село в післявоєнній творчості Остапа Вишні. Він славить кращих людей, тих, що своєю працею здо-

були всенародну славу та визнання.

Це Олена Хобта, Ганна Кошова, Макар Посмітний, Федір Дубковецький. Не проходить гуморист і повз недоліки та вади: він рішуче викриває самозакоханих дилд, бездіяльних райуповноважених, нічніх сторожів, що від безділля піднімають великовагового бугая, почівних голів колгоспів.

Остап Вишня прожив славне, чесне, але й трагічне життя.. Він твердо вірив у народ, у його велику правду й боротьбі за цю правду віддав всього себе.

Твори Остапа Вишні — трізня зброя в боротьбі з пережитками минулого, з усім тим, що заважає нам рухатись вперед. Народ високо цінує творчість Остапа Вишні, ім розкриває очі народу на новий соціалістичний світ, на новий радянський спосіб життя. Він підносить народну свідомість, виховує високі соціалістичні ідеали.

Перед читачем проходить ціла галерея образів-типів, які ніколи не забуваються, які появивши їхній світ, залишаються в ньому навічно. Всі вони взяті з життя, взяті з їх думами і помислами, мріями і надіями. Волею і талантом гумориста вони стали художніми, узагальненими, соціальними типами.

Партія висуває заклик: лицем до села. Він стає газетною рубрикою.

В ЦІ ДНІ

ГРОМАДСЬКІСТЬ нашого університету разом з трудящими міста в ці дні широко відзначає 75-річчя з дня народження великого українського сатирика Остапа Вишні.

В Центральному лекторії читаються лекції, присвячені творчості гумориста.

Доцент І. Дузь виступив з лекцією «Остап Вишня — основоположник українського радянського гумору», доцент П. Маркушевський — «Остап Вишня і театр», а письменники Є. Бандуренко, І. Гайдайко, В. Іванович, В. Лясковський та М. Майоров розкажуть про зустрічі з сатириком.

ЧИТАЮ я оце Остапа Вишню та й думаю: не валявсь наш Остап по світі гнилою колодою, ох і не валявсь! А все працював, працював, працював! Все писав, писав, писав! І, спасибі йому, написав чималенько! Аж сім томів усмішок виходить у світ. А був би, думаю собі, ще й більше написав, якби не «добрі» люди, що про них ото у передмові до семитомника написано:

«Безсовісні кар'єристи від тогочасної літературної критики, люди з щербатими мізками, виконуючи чиось злою волю, із шизофренічною настриливістю заповзялися дівовидом, що

а) популярність Вишні не є благом, а є злом..

б) його творчість є антинародною...

г) мовна практика «Вишневих усмішок» є також реакційною практикою..., що в час соціалістичної реконструкції і перебудови країни сміяється взагалі гріх, що народові, який піднявся до нового життя, потрібна «серйозна лі-

тература», а не гумор і не «усмішки».

Он які «серйозні» були ті «люди». Бодай і не згадувати.

Прочитав я передмову та й думаю собі: а що якби Остап Вишня і справді «усерйозився»? Отак взвій більшій олівець в руку та й почав правити свої «Усмішки»:

«Баба Палажка по-мойому значно професоріша від самого професора» (I, 169). Несерйозно. Усерйознюю: «Науковий ступінь, що його заслуговує громадянка Пелагея, на мій погляд, далеко вищий від наукового ступеня професора».

— А це що за порівняння?: «Брови! Хоч у хомути закладай!» (I, 184). Реакційно! Треба прогресивніше: «Брови такої величини, що їх можна використовувати як тяглову силу».

— А це що за вираз?: «З го-

лого, як із святого» (I, 340). Низькуватий культурний рівень. Треба підняти: «Стягнути борг з людини, позбавленої власності рівнозначно стягнути його (борг) з міфічної особи, визнаною здатною творити чудеса».

— А це вже зовсім несерйозно: «Гуляли-гуляли іванівські хлопці та іванівські дівчата на досвітках, а потім як по голові хто стукнув: «Ходімте до клубу!» (III, 9). Відгонити хуторянством. Треба усучаснити: «Протягом досить довго часу молодь села Іванівки обох

стадій організовувала своє дозвілля на так званих «досвітках», аж одного разу раптом, ніби хтось провів з ними масову роз'яснювальну роботу, і вони в один голос заявили: «Ходімте до клубу!»